

ת"פ 44336/03/19 - מדינת ישראל, המאשימה נגד דוד גרסיאני, הנאשם

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 44336-03-19 מדינת ישראל נ' גרסיאני(עציר)

בפני
בעניין: **כבוד השופט עמית מיכלס**
מדינת ישראל - המאשימה

נגד
דוד גרסיאני (עציר) - הנאשם

ב"כ המאשימה: עו"ד נתיאה פיצחדזה, פרקליטות מחוז מרכז

ב"כ הנאשם: עו"ד ליעד מור יוסף, הסנגוריה הציבורית

גזר דין

רקע ועובדות כתב האישום

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, בעובדות כתב אישום מתוקן, בעבירות הבאות: **הדחת קטין לסמים מסוכנים**, לפי סעיפים 21(א)(1) לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973 (להלן: הפקודה); **החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית**, לפי סעיפים 7(א) ו-7(ג) רישא לפקודה; **סחר בסם מסוכן**, לפי סעיפים 13 ו-19א לפקודה.

עובדות כתב האישום

2. על פי המתואר ב**פרט האישום הראשון**, ביום 28.1.2019, יצר הנאשם קשר עם הקטינה א.א., ילידת 2006 (להלן: הקטינה), באמצעות היישומון "טלגרם" (להלן: טלגרם), במטרה לספק לה סמים מסוכנים והשניים החלו להתכתב.

במהלך ההתכתבות, מסרה הקטינה לנאשם כי היא בת 13, בעוד שהנאשם טען בפניה בכזב כי הוא בן 19. במהלך ההתכתבות הציע הנאשם לקטינה לספק לה סמים מסוכנים, תוך ששלח לה הודעות שונות, בהן כתב לה בין היתר:

"חחח את מעשנת נכון?";

"אם בא לך לעשן בואי לראשון";

"אם תירצי יותר מאוחר אני בא לפתח תקווה";

"את צריכה רטלין";

"אני לא יודע רוצה מחר? קלונקס טוב";

"יש כדורים יש ירק";

"יש לי פרוקסט 100 אם את יודעת מה זה ירק יש לי פרפל קוש";

"וכן השאלה מה את מחפשת: לקבל ראש?";

"אני יכול להביא בתנאי שזה לא יהיה ברחוב את רוצה?";

"לא שתגידי למישהו שאת לוקחת. אלא מחר שאני לוקח אותך שסתם אני לא יביא גלגלים אני לא משתמש בזה ואם אני מביא זה לך";

"אם אני מביא לך גלגל את לוקחת אצלי";

"אני מעדיף שלא גם ככה אני מסתכן ושלא תספרי";

"אני לא מביא לך ככה את פאקינג בת 13: אני מבין אבל אני לא מביא לך ככה בלי שאת לוקחת איתי";

"יש לי תרופות ודברים אחרים. קוקאין ודברים שלא לגילך";

"הגלגלים שלך בדרך אליי";

"את רוצה קוק".

במהלך ההתכתבות הגיבה הקטינה בחיוב להצעותיו של הנאשם לספק לה סם מסוכן.

בהמשך שלח הנאשם לקטינה תמונות של סמים מסוגים שונים, כאשר ציין בפניה לאחר שליחת אחת התמונות בה הופיעו כדורים: "זה מעכשוו זה הגלגלים שלך; מה יצא לי אם תקבלי את כל זה".

הנאשם אף ניסה לשכנע את הקטינה בשלב מסוים בו התכתבו לצאת מהבית במהלך שעות הלילה ולפגוש בו. הנאשם הציע שיאסוף אותה באמצעות רכב ויסיע אותה לבית הספר למחרת בבוקר, תוך שאמר לה: "את יכולה אם תעשי מאמץ אולי אני יביא לך עוד אחד"; "תגידי שאת הולכת לחברה ותכבי את הטלפון ככה כולם עושים"; "את לפי דעתי צריכה לצאת בלילה מהבית בשקט בשקט מבלי שישמעו". עם זאת, הקטינה סירבה להצעת הנאשם.

בהמשך ההתכתבות ביניהם תיאמו הנאשם והקטינה שהנאשם יגיע למחרת היום לחטיבת הביניים בה לומדת הקטינה בעיר פתח תקווה ויאסוף אותה לאחר סיום הלימודים, כל זאת על מנת לספק לה סמים מסוכנים. למחרת, בתאריך 1.3.2019, החל משעות הבוקר המוקדמות, החלו הנאשם והקטינה להתכתב פעם נוספת. במהלך ההתכתבות שלחה הקטינה לנאשם קישור ("לינק") אשר למקום הימצאה, תוך שציינה את שמו של בית הספר בו היא לומדת, זאת על מנת שהנאשם ידע היכן לאסוף אותה עם רכבו.

במהלך ההתכתבות שלח הנאשם לקטינה הודעות שונות, ובהן:

"תגידי את רוצה קרטונים";

;"lsd"

"כמו אקסטה אבל שונה";

"בדרך ניקח אקסטה; אצלי נשב ואחר כך אני יחזיר אותך אם תתנהגי יפה תקבלי הפתעה לבית";

"את חייבת לא לספר לאף אחד גם לא לחברה הכי טובה שלך";

"אני אסור לי לשבת איתך";

"כי את ילדה".

סמוך לשעה 12:30, אסף הנאשם את הקטינה באמצעות רכב מסוג טויוטה בעל לוחית זיהוי מספר 4588632 (להלן: הרכב), והשניים נסעו לדירה בעיר ראשון לציון (להלן: הדירה). במהלך הנסיעה, נתן הנאשם לקטינה חצי כדור שהכיל סם מסוכן מסוג mdma ("אקסטזי"), והקטינה בלעה אותו. בעקבות כך, החלה הקטינה להזות וחשה שהיא רואה צבעים שונים, קווים ונצנוצים.

לאחר שהגיעו לדירה, סיפק הנאשם לקטינה חצי כדור נוסף שהכיל סם מסוכן מסוג mdma, אותו בלעה הקטינה. כן נתן לה הנאשם סיגריה שהכילה סם מסוכן מסוג קנבוס, אותה עישנה.

בשעות הערב של אותו יום החזיר הנאשם את הקטינה לביתה, כשהיא תחת השפעת סמים מסוג מריחואנה, אמפטמינים ואקסטזי. בהמשך אושפזה הקטינה בבית החולים שניידר למשך 4 ימים. משם הועברה הקטינה לאשפוז בבית החולים הפסיכיאטרי "אברבנאל" ובהמשך לבית החולים הפסיכיאטרי "גהה", שם הייתה מאושפזת גם במועד הגשת כתב האישום (ביום 19.3.2019 - ע.מ).

3. על פי המתואר בפרט האישום השני, בסמוך ליום 6.3.2019, החזיק הנאשם בביתו 270 גרם נטו של סם מסוכן מסוג קנבוס, מחולק ל- 54 שקיות, כדור אחד של סם מסוכן מסוג mdma ומשקל אלקטרוני.

באותו מועד החזיק הנאשם ברכב 25 גרם נטו של סם מסוכן מסוג קנבוס, מחולק ל- 5 שקיות.

4. על פי המתואר בפרט האישום השלישי, השתמש הנאשם בטלגרם לשם סחר בסמים מסוכנים, תוך שכינה עצמו בכינוי "ד"ר אייול", לצורך הסתרת זהותו.

בתאריך 14.12.2019, בסמוך לשעה 10:45, יצרה ג' (בגירה, ילידת 1996) קשר עם הנאשם באמצעות הטלגרם והשניים תיאמו שהנאשם יגיע לביתה של ג' באאאא(להלן: הבית) על מנת למכור לה סם מסוכן. בהמשך הגיע הנאשם באמצעות הרכב סמוך לבית, ומכר לה סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל של כ- 10 גרם תמורת של 700 ₪.

בתאריך 1.3.2019, בסמוך לשעה 02:20, יצרה ג' קשר עם הנאשם באמצעות הטלגרם והשניים תיאמו שהנאשם יגיע לרחוב חיים לנדאו בראשון לציון על מנת למכור לה סם מסוכן פעם נוספת. בהמשך הגיע הנאשם עם הרכב למקום ומכר ל-ג' סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל 2-3 גרם תמורת סך של 100 ₪. בהזדמנות זו הציע הנאשם ל-ג' כדור המכיל סם מסוכן מסוג שאינו ידוע למאשימה, אך ג' סירבה להצעתו.

בתאריך 4.3.2019 בשעות הערב, התכתבו הנאשם ו-ג' באמצעות יישומן הווטאספ. במהלך ההתכתבות הציע הנאשם ל-ג' שיגיע לבית על מנת שיצרכו סמים ביחד. בסמוך לחצות, הגיע הנאשם באמצעות הרכב לאזור הבית וסיפק ל-ג' סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל של כ- 4 גרם.

5. בהתאם להסכמת הצדדים הופנה הנאשם לשירות המבחן. בין הצדדים לא התגבשה הסכמה עונשית.

ראיות לעונש, טיעוני הצדדים לעונש בתמצית ודברי הנאשם

עדות אמה של הקטינה

6. מטעם המאשימה העידה אמה של הקטינה, ואף הוגש "תצהיר נפגע עבירה" שהוכן על ידה (ת/3). האם סיפרה על אשפוזיה של הקטינה בעקבות מעשי הנאשם, כאשר, לדבריה, מצבה של הקטינה עובר לאירוע היה תקין. משהוצגו לאם ראיות הסותרות את דבריה אשר למצבה ה"תקין" של בתה, ובכלל זה יחסיה עם האם ועם אביה החורג, טענה שהקטינה מסרה את הדברים כאשר הייתה תחת השפעת סמים או כאשר הייתה במצב פסיכטי. מבלי להיכנס לפרטי הפרטים של עדותה של האם, אומר שנותר בי הרושם שהאם לא סיפרה לבית המשפט את כל הידוע לה או את כל האמת. רושם דומה מתקבל אף מה"תצהיר" שהוגש מטעמה, שלמיטב התרשמותי לא נכתב על ידה בלבד, כאשר בסופו קיימת דרישת פיצוי. לפיכך מצאתי לתת לדברי האם משקל קטן בלבד.

מכתב "בית רות"

7. לאחר ששורררה מהאשפוזים השונים, הגיעה הקטינה ביום 18.6.2019 ל"בית רות", שמכותרת המסמך שהוגש מטעם העו"ס במקום (ת/4), אני למד שהוא נותן "בית חם לנערות בסיכון". מ-ת/4, שנערך ביום 30.12.2019, עולה שהקטינה הוכרזה כ"קטינה נזקקת" והיא נמצאת במקום תחת צו שניתן מכוח חוק הנוער (טיפול והשגחה), תש"ך-1960. כניסתה של הקטינה למקום לוותה בקשיים רבים, אולם בהמשך היא הצליחה להתארגן תפקודית ולהסתגל למקום. לצד זאת חווה הקטינה נכון להיום קשיים רגשיים, והיא מצליחה לשתף את הצוות במצוקותיה באופן מותאם יותר מאשר בעבר. עוד עולה מ-ת/4 שהקשר של הקטינה עם הוריה מלווה במתח ובכעסים, וכי היא ממעטת לשוחח עם אמה בטלפון.

העובדת הסוציאלית המטפלת בקטינה ציינה שהקטינה מגיעה אליה בקביעות לטיפול שבועי ומשתפת יותר ויותר בעולמה הפנימי. לדבריה, התמונה הקלינית המצטיירת היא של מוצפות רגשית של הקטינה עקב זיכרונות מאירועי העבר, בלבול וחרדה. בתוך כך סיפרה הקטינה לעו"ס ש"בשבועות האחרונים" היא חושבת רבות על האדם אשר סיפק לה את הסמים, "חווה פלאשבקים, מתקשה בלילות... (ו)מדמיינת דברים כמו יד על דלת כאשר אין אף אדם בקרבת אותו חדר ושמיעת קולות".

הקטינה נמצאת במעקב פסיכיאטרי, ובמסגרת בדיקות שנערכו לה, נמצא שהיא מתמודדת עם ADHD. הקטינה מקבלת טיפול מייצב ואנטי חרדתי.

טיעוני המאשימה לעונש

8. ב"כ המאשימה עמדה על הנסיבות המחמירות בהן התבצעה עבירת הדחת הקטינה לסמים, ולגילה הצעיר במיוחד של הקטינה, שהייתה בת 13 שנים בלבד עת יצר עמה הנאשם קשר באמצעות יישומון טלגרם. עוד הפנתה לכמות הסמים אותם החזיק הנאשם באישום השני ולעובדה שהיו מחולקים ל-54 מנות, וכן לחומרת מעשיו באירוע הסחר באישום השלישי, הכולל שלושה אירועים שונים. לדברי המאשימה קיימת חומרה יתרה בעבירה שעניינה הדחת קטין לסמים, שהעונש הקבוע בצידה עומד על 25 שנות מאסר, והדגישה שעבירת ההדחה לסם אין משמעותה מתן הסם בפעם הראשונה למי שעדיין לא השתמש בסמים.

עוד הפנתה לכך שהנאשם סיפק לקטינה סוגים שונים של סמים, לרבות MDMA, וכי ההשפעות השליליות על הקטינה היו מיידיות. בעניין זה הפנתה לנזקים הרבים שנגרמו לקטינה.

בשים לב לחומרת מעשיו של הנאשם, עתרה המאשימה לקביעת מתחם עונש הולם כולל הנע בין 36 חודשי מאסר ועד ל-48 חודשי מאסר. בתוך המתחם ביקשה המאשימה להשית על הנאשם עונש ברף הגבוה, זאת לאחר ההתחשבות בהודאתו, בחסכון בעדותה של הקטינה, בעברו הפלילי של הנאשם ובמסמכים שהוגשו בנוגע למצבו הבריאותי. לדידה של המאשימה, על הנאשם לרצות את העונש שיוטל עליו במצטבר לעונש אותו הוא מרצה כיום. כן ביקשה להטיל עליו מאסר מותנה, קנס ופיצוי הולם לקטינה.

9. מנגד, הדגיש ב"כ הנאשם בטיעונו את מצבו האישי של הנאשם, שהינו אב לשני ילדים, שעבר לפני כשנה ומחצה תאונת אופנוע קשה, בעקבותיה נקבעה לו נכות של 100%. לדבריו, הנאשם שירת שירות צבאי מלא כלוחם בהנדס הקרבית, עבד באופן לא רציף, נמצא בקשר עם ילדיו ומשלם מזונות.

ב"כ הנאשם הלין על כך ששירות המבחן התייחס בתסקיר להכרות הקודמת עם הנאשם, שכן, לדבריו, הנאשם עבר שינוי, ביקש להירתם להליך גמילה ונמצא לא מתאים על ידי שירות המבחן. עוד הוסיף שכיום נמצא הנאשם בקשר מעקבי עם עובדת סוציאלית בשב"ס, השתלב במסגרת חינוך בקבוצת רות, ומטופל באמצעות בעלי חיים.

לדברי ב"כ הנאשם, הוא אינו מקבל את הטיפול לו הוא זקוק במסגרת מאסרו ומכאן שכל עונש מאסר נוסף שיוטל עליו יקשה עליו אף יותר.

לעניין עבירת ההדחה, טען שמדובר באירוע בודד וחד פעמי בו היה מעורב קורבן אחד בלבד. אשר לעבירת הסחר, טען שכמות הסם הייתה קטנה וכי הנאשם מכר את הסמים לאדם אחד.

ב"כ הנאשם ביקש ליתן משקל להודאת הנאשם בכתב האישום, שהביאה לחיסכון בעדותה של הקטינה, זאת למרות שחוקרת הילדים התירה לה להעיד.

לעמדת ההגנה, מתחם העונש ההולם נע בין 9 חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות ועד ל- 28 חודשי מאסר בפועל, כאשר את עונשו של הנאשם יש למקם באמצע המתחם, זאת בהתחשב במצבו הרפואי, היעדר טיפול מתאים במסגרת שירות בתי הסוהר, העובדה שהוא מרצה עונש מאסר והעובדה שעודנו מצוי בתנאי מעצר בשל התיק הנוכחי.

10. הנאשם ניצל אמנם את זכות המילה האחרונה, אולם בחר להתמקד בדבריו באדם אחד בלבד - בו עצמו. בתוך כך בא בטענות לקצינת המבחן שלא הקדישה לו מספיק זמן ולא הקשיבה לו, סיפר על קשייו בכלא בהיותו עצור ולא שפוט, על שעות הפנאי המעטות שניתנות לו, על מצבו הרפואי, על כך שלא מתאפשר לו להשתלב בקבוצת גמילה מסמים עקב מעצרו. הנאשם ציין שהודה ונטל אחריות על מעשיו, וביקש לצאת לדרך חדשה.

אף לא מילה אחת על הקטינה. אף מילה על מצבה או על הנזק שגרם לה.

דיון - קביעת מתחם הענישה

11. לשם קביעת עונשו של נאשם, על בית המשפט להתחשב בעיקרון המנחה בענישה, הוא עיקרון ההלימה. משמעות עיקרון זה הוא קביעת יחס הולם בין חומרת העבירות בנסיבותיהן ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש שיוטל עליו. בקביעת מתחם העונש ההולם את העבירה, על בית המשפט להתחשב בשלושה גורמים: האחד - הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות ומידת הפגיעה בהם; השני - נסיבות הקשורות לביצוע העבירה; השלישי - מדיניות הענישה הנוהגת.

הערכים החברתיים שנפגעו ומידת הפגיעה בהם

12. הערכים החברתיים עליהם נועדה פקודת הסמים המסוכנים להגן הם הגנה על הציבור ושמירה על בריאותו

הפיזית והנפשית כתוצאה מנזקי השימוש בסמים מסוכנים והשפעתם הממכרת וההרסנית. בתוך כך הוכרה בפסיקה גם ההשפעה העקיפה הנגרמת כתוצאה משימוש בסמים, ובכלל זה ביצוע עבירות פליליות לצורך השגת הסם, וכפועל יוצא מכך הצורך להגן על ביטחונו האישי של הציבור ועל רכושו. ובלשונו של בית המשפט העליון [ע"פ 972/11 מדינת ישראל נ' יניב יונה, פסקה 4 (4.4.2012)]:

"את נגע הסמים יש לעקור מן השורש. ייצור, הפצה, סחר וכמובן גם שימוש בסמים - כל אלו מסבים נזק עצום. הנזק נגרם לא רק למעגל הסגור של המעורבים הישירים בביצוע העבירות, אלא גם לחברה בכללותה."

באותה החלטה עמד בית המשפט העליון על הצורך להחמיר בענישת עברייני הסמים:

"למאבק בנגע הסמים יש שותפים רבים. חלקם מתמקדים בחינוך מניעתי ובהסברה. אחרים מסייעים בהליכי הגמילה. לצידם פועלים גם אנשי אכיפת החוק, שתפקידם לסכל את עבירות הסמים וללכוד את העבריינים. אף בית המשפט נוטל חלק חשוב במאבק, באמצעות הטלת עונש מרתיע על מי שהורשע בעבירות סמים."

כן ראו הדברים שנאמרו בע"פ 6747/11 מדינת ישראל נ' אבו רקייק (3.1.13), המתאימים עד מאוד למקרה הנדון לפנינו:

" הענישה בעבירות מסוג זה נועדה, קודם לכל, לשרת את מטרת הגמול לעבריין על עיסוק בסם העלול לסכן חיי אדם ולפגוע בבריאות המשתמשים בו, שנית, על העונש להעביר מסר חד-משמעי של הרתעה ביחס לעבריינים פוטנציאליים, ולשמש אות אזהרה אפקטיבי לכל מי שמתכוון לקחת חלק במערכת ההעברות והסחר בסמים..."(ההדגשות הוספו - ע.מ.).

וכן דבריו הנכוחים של השופט מ' חשין בע"פ 6029/03 מדינת ישראל נ' שמאי (9.2.2004):

"בבואו לגזור עונשים על סוחרי הסמים כמערערים שלפנינו, שומה עלינו, על בית המשפט, לשוות נגד עיניו את צרכני הסמים הפגועים, את משפחותיהם המפוררות ואת הנחיית המחוקק מה עונש ראוי להטיל על מי שהביא כל אלה. לביעור נגע הסמים אין די ברטוריקה. נדרשים אנו למעשים של ממש. חובה היא המוטלת על בית המשפט להעלות את תרומתו למלחמה של החברה במשחיתיה..."

13. בכל הנוגע למידת ההתחשבות בנסיבותיו האישיות של הנאשם, נקבע בע"פ 7070/03 זניד נ' מדינת ישראל (5.9.2005) (להלן: עניין זניד) שיש לתת להן משקל קטן, אם בכלל:

"החברה בישראל נאבקת מזה שנים רבות בהתפשטותו של נגע הסמים ולצורך כך היא משקיעה

מאמצים רבים וממון רב. המערער ואחיו דוגמתו מבקשים לסכל מאמץ זה ומכאן הצורך לנהוג בהם וכנגד כל חוליותיה של שרשרת הפצת הסם ביד קשה. בתחום זה של עבריינות קובעת ההלכה הפסוקה כי תהיינה נסיבותיו של העבריין חמורות וקשות ככל שתהיינה, הן נדחות מפני האינטרס הציבורי."

14. ואולם, מעבר לחומרה ה"רגילה" הטמונה בביצוע כל עסקה של סחר בסמים, חומרה יתרה טמונה בעבירה של הדחת קטין לסמים מסוכנים, עליה אמר השופט מ' חשין את הדברים הבאים בע"פ 1653/98 נודי אלחסוב נ' מדינת ישראל (14.9.1999):

"הדחת קטין לסמים הינה מן העבירות החמורות שבדין העונשין. אין צורך שנאריך דיבור על מלחמת החורמה ששומה על כולנו להילחם ב"מוות הלבן"; והרי מלחמה היא שאין בה רחמים. אם-כך בעבירות סמים על דרך הכלל, לא-כל -שכן בהדחת קטינים לשימוש בסם, עבירה שהעונש הקבוע בצידה הוא 25 שנות מאסר. נזכור כי עונש מאסר עולם שאינו עונש חובה הינו מאסר בן 20 שנה (סעיף 41 לחוק העונשין), והנה בענייננו מצא המחוקק לנכון לקבוע עונש שהוא ארוך מעונש של מאסר עולם. חומרה זו, למותר לומר, מחייבת את בתי-המשפט".

15. אשר לסוג הסם בו סחר הנאשם באישום השלישי - קנבוס, קבע בית המשפט העליון כי חרף העובדה שהוא אינו נחשב "סם קשה", אין להקל בו ראש. בעניין זה ראו, למשל, את דברי השופט י' קדמי בע"פ 407/97 אמויאל יניב נ' מדינת ישראל (15.4.97):

"המאבק בהפצת הסמים כולל גם הפצתם של סמים קלים יחסית, דוגמת הקנבוס; ולמיותר יהיה לחזור ולהזכיר את המעבר הקל - והטבעי - מצריכתם של סמים קלים לכבדים יותר".

וברוח ימנו אנו, ראו דברי השופט י' עמית בע"פ 2596/18 זנזורי נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (12.8.2018), המתייחסים, בין היתר, גם לקלות השגת הסם בעידן המודרני באמצעות יישומן הטלגרסי:

"ריבוי המקרים המובאים לפנינו בעת האחרונה - של גידול, ייצור והפקת קנבוס לשם הפצה ומכירה, כמו גם הפצה ומכירה של קנבוס תוך שימוש באפליקציית ה'טלגראס', מעוררים את התחושה, הגם שאינה מגובה בסטטיסטיקה או במחקר אמפירי, כי המדיניות שבאה לידי ביטוי בחוק הסמים המסוכנים (עבירת קנס מיוחדת - הוראת שעה), התשע"ח-2018 (שתחולתו ביום 1.4.2019) - זלגה שלא בטובתה למחוזות אחרים. צרכנים ומשתמשים ואנשים נורמטיביים, שבעבר לא היו נכונים ליטול על עצמם סיכון להסתבך בעולם הפלילי, נכונים כיום לילך צעד נוסף ולהפוך למגדלים ולסוחרים בסם. זאת, מתוך תפיסה שגויה כי מדובר ב"סמים קלים", ובהינתן הטכנולוגיה המאפשרת מכירה והפצה קלה ו"סטריילית" של סמים. ברם, סחר בסמים הוא סחר בסמים. ידע כל מי שמהרהר בדרכים לעשיית כסף קל, כי מדיניות הענישה לא השתנתה ובית המשפט רואה בחומרה עבירות של

סחר והפצה של סמים מסוכנים, גם סמים "קלים", תוך הטלת ענישה משמעותית ומרתיעה. צרכנים ומשתמשים - ראו הוזהרתם." (ההדגשה הוספה - ע.מ)

16. בחינת מידת הפגיעה בערך המוגן מובילה למסקנה שבכל הנוגע לאישום הראשון מדובר בפגיעה ברף גבוה, כאשר עם תוצאות המעשים מתמודדת המתלוננת עד היום. בכל הנוגע לאישומים 2 ו-3 מצאתי שרף הפגיעה הוא נמוך - בינוני, בשים לב לכמות הסם אותה החזיק הנאשם באישום השני, ולסוג וכמות הסם בו סחר באישום השלישי.

נסיבות הקשורות לביצוע העבירות

17. בכל הנוגע לנסיבות ביצוע עבירת ההדחה יש לתת את הדעת למספר נתונים העולים מכתב האישום, המשווים למעשיו של הנאשם משנה חומרה, ובראשם גילה של הקטינה. הנאשם הוא שיצר את הקשר באמצעות יישומון הטלגראם עם קטינה כבת 13 בסך הכול בעת ביצוע העבירה, הצעירה ממנו בכ-20 שנה, כאשר לנאשם הייתה מודעות מלאה לגילה.

מאחר שקביעת מתחם העונש ההולם מושפע בראש ובראשונה מנסיבות ביצוע העבירה, הרי שלגילו של הקטין נודעת משמעות רבה. כך, ככל שהקטין יהיה צעיר יותר, ופער הגילאים בינו לבין המדיח יהיה גדול יותר, יוביל הדבר לקביעת מתחם עונשי גבוה יותר.

18. במהלך ההתכתבות ביניהם הציע הנאשם לקטינה סמים מסוכנים מסוגים שונים, ואף הציע כי תצא מביתה בשעות הלילה המאוחרות מבלי להודיע להוריה. הנאשם הגיע לבית הספר בו למדה הקטינה בעיר פתח תקווה ואסף אותה אל דירתו בראשון לציון. עוד במהלך הנסיעה נתן הנאשם לקטינה חצי כדור MDMA, הנחשב כ"סם קשה", וכשהגיעו לביתו נתן לה את המחצית השנייה של הכדור, כמו גם את הסיגריה המכילה סם מסוכן מסוג קנבוס. כלומר, בתוך פרק זמן קצר ביותר נתן הנאשם לקטינה סמים מסוגים שונים, ובהם סמים "קשים". מטרת הנסיעה לדירתו של הנאשם כשהקטינה תחת השפעת סמים לא צוינה בכתב האישום.

19. הנזק שנגרם לקטינה הינו משמעותי וניכר לעין כל. הסם השפיע על הקטינה באופן מידי, ולאחר שהנאשם השיב אותה לביתה בשעות הערב, היא אושפזה למשך ארבעה ימים בבית החולים שניידר, ובהמשך בשני בתי חולים פסיכיאטריים. הנזק שיכול היה להיגרם כתוצאה ממעשי הנאשם יכול היה להיות חמור אף יותר ככל שלמתלוננת היה נגרם נזק בלתי הפיך או נזק חמור יותר מזה שנגרם לה בפועל, מבלי להקל ראש בנזק הקשה שממילא נגרם לה.

20. חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירות הוא מלא, בהיותו מבצע יחידי. הנאשם יכול היה לחדול ממעשיו בכל אחד מהשלבים המתוארים בכתב האישום.

על פי תסקיר שירות המבחן, טען הנאשם שביצע את המעשים על רקע התמכרותי. במאמר מוסגר אציין שגם אם ניתן לראות את הקשר בין עבירות הסחר והחזקת הסמים לבין הרקע ההתמכרותי של הנאשם, אודה שהתקשיתי לראות כיצד "רקע" זה קשור לעבירת ההדחה, כאשר על פי עובדות כתב האישום לא צמח לנאשם ממנו כל רווח כספי. עוד עולה

מהתסקיר, כפי שיפורט בהמשך, שלנאשם עיוותי חשיבה, שיכול שאף הם עמדו ברקע לביצוע העבירות.

21. בכל הנוגע להחזקת הקנביס בבית הנאשם, מן הראוי לציין את כמות הסם הגדולה אותה החזיק הנאשם, כמעט 300 גרם נטו, כאשר הסמים היו מחולקים ל-59 שקיות ולמעשה מוכנים להפצה.

גם המשקל האלקטרוני שנתפס בסמוך מלמד על יכולת ההתארגנות של הנאשם ועל התכנון המוקדם להפצת הסמים שברשותו.

22. בכל הנוגע לפרט האישום השלישי, סחר הנאשם בסמים באמצעות יישומון טלגרם, תוך שימוש בזהות בדויה, כאשר בכל אלו יש כדי להצביע על תכנון מוקדם שקדם לביצוע העבירה. בין הנאשם לבין הקונה לא הייתה כל היכרות מוקדמת. מנגד, יש לתת את הדעת לכך שכמות הסם בכל אחת משלוש המכירות לא הייתה גדולה.

מדיניות הענישה הנוהגת

23. על מדיניות הענישה הנוהגת ניתן ללמוד, בין היתר, מפסקי הדין אותם הגישו הצדדים.

בנוגע לעבירות הסחר והחזקת סם שלא לצריכה עצמית, הוגשו מטעם המאשימה פסקי הדין הבאים:

א. ברע"פ 3627/13 ארן שדה נ' מדינת ישראל (22.5.2013), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בשתי עבירות של סחר בסם מסוכן מסוג קנבוס בכמות קטנה של פחות מגרם בכל פעם, ונגזרו עליו 7 חודשי מאסר בפועל.

ב. בת"פ (רמ') 33125-01-14 מדינת ישראל נ' אלטורי (15.1.2015), הורשע הנאשם בעבירה של סחר בסם מסוכן שעניינה מכירת 100 גרם חשיש תמורת 4,000 ₪, ונאשם אחר הורשע בעבירה של החזקת חשיש וקנבוס במשקל כולל של כ-94 גרם, שלא לצריכה עצמית. על כך אחד מהנאשמים נגזר עונש של 8 חודשי מאסר בפועל, זאת לאחר שנקבע מתחם עונשי הנע בין 4 ל-14 חודשי מאסר לכל אחד מהם.

בכל הנוגע לעבירת ההדחה, הוגשו מטעם המאשימה פסקי הדין הבאים:

א. בעפ"ג (מרכז) 5444-01-09 גולדמן נ' מדינת ישראל (10.3.09), אושר עונש של 18 חודשי מאסר שנגזרו על נאשם שהורשע על יסוד הודאתו בהדחת שני קטינים לשימוש בחשיש ובסחר בחשיש לאותם קטינים, אחד מהם בן 17 והשני בן 14. הנאשם הוכר כנכה בנכות מלאה על ידי המל"ל, נעדר עבר פלילי.

ב. בת"פ (נצ') 1218/02 מדינת ישראל נ' אברהם בן שטרית (25.12.2002) נגזר עונש של 30 חודשי מאסר לנאשם שהורשע בין היתר בהדחת שני קטינים בני 13 ו-15 לסמים מסוכנים מסוג הרואין.

מטעם ההגנה הוגשו פסקי הדין הבאים:

ג. ברע"פ 3245/08 סולימאן מחמוד נ' מדינת ישראל (13.4.2008), הורשע הנאשם בעבירת של החזקת סם שלא לצריכה עצמית, הדחת קטין לסמים מסוכנים וניסיון להספקת סם מסוכן, בכך שניסה להחדיר לכלא הרואין באמצעות קטין. על הנאשם נגזר עונש של 12 חודשי מאסר לריצוי בפועל, בשים לב לגילו הצעיר ועברו הנקי.

ד. בת"פ (י-ם) 37480-02-17 מדינת ישראל נ' פלוני (31.5.2018), הורשע הנאשם, על יסוד הודאתו, במספר אירועים של הדחת קטין לסמים מסוכנים מסוג קנביס, ניסיון הדחת קטין לסמים וניסיון תיווך. על הנאשם, שעבר הליך שיקום, נגזר עונש של 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, לאחר שנקבע מתחם עונשי הנע בין 6 חודשי עבודות שירות ועד ל-20 חודשי מאסר.

ה. בת"פ (מח' נצ') 1007/05 מדינת ישראל נ' מליק אפרים (27.11.05), הורשע הנאשם, על יסוד הודאתו, בעבירות של הדחת קטינים, האחד בן פחות מ-14 והשני בן 15 וחצי להשתמש עמו בסם מסוכן מסוג קנבוס. נוסף על כך עישן הנאשם סמים ליד ילדיו הקטינים. על הנאשם נגזר עונש של 12 חודשי מאסר בפועל.

ו. בת"פ (י-ם) 14944-08-18 מדינת ישראל נ' יצחק גבאי ואח' (7.3.2019), הורשע הנאשם, על יסוד הודאתו, בעבירות של שידול קטין לסחור בסם מסוכן או להשתמש בו, ריבוי עבירות של סחר בסם מסוכן בצוותא, הדחת קטין לסמים מסוכנים, החזקת סם שלא לצריכה עצמית. על הנאשם הושת עונש של 12 חודשי מאסר בפועל, לאחר שנקבע מתחם כולל הנע בין 12 ל-36 חודשי מאסר.

ז. בע"פ (י-ם) 6005/02 פרץ ציון נ' מדינת ישראל (20.6.2002), הוחמר עונשו של נאשם שהורשע בשלוש עבירות של הדחת קטין לסם מסוכן, סחר בסם מסוכן באמצעות אחר, אספקת סם מסוכן לקטין, והועמד על 21 חודשי מאסר בפועל. הנאשם העביר סמים לקטינה על מנת שזו תמכור אותם לאחרים. באחת הפעמים מכר לקטינה סם מסוג MDMA תמורת 50 ₪.

ח. בת"פ (מח' חי') 58507-02-18 מדינת ישראל נ' אוריין טריפונוב (10.7.2018), הורשע הנאשם, על יסוד הודאתו, בעבירות של הדחת קטין לסמים מסוכנים, סחר בסם מסוכן, החזקת סם מסוכן, לאחר שמכר קנבוס וחשיש בכמויות קטנות לקטינים תוך ניצול אחת הקטינו לצורך מכירת הסם לחבריה. על הנאשם נגזר עונש של 8 חודשי מאסר בפועל.

24. מטעם המאשימה הוגשו פסקי דין נוספים, אולם הם אינם רלוונטיים לענייננו: בעפ"ג (י-ם) 21958-07-16 רביד שם טוב נ' מדינת ישראל (9.4.2018) עבר הנאשם הליך גמילה ועונשו הוקל בהתאם; בת"פ (נצ') 1188/02 מדינת ישראל נ' מזאריב (9.9.2003) היה מדובר באירוע חמור ושונה מהמקרה שלפנינו.

אף מטעם ההגנה הוגשו פסקי דין מהם לא ניתן ללמוד גזירה שווה לענייננו: בת"פ (רח') 37850-05-17 מדינת ישראל נ' רומן גרשנוביץ' (3.12.2018) נגזר עונש מקל תוך חריגה מהמתחם לנאשם שעבר הליך גמילה משמעותי. המתחם העונשי של 12-36 חודשי מאסר נקבע כמתחם כולל לעבירות רבות בתחום הסמים. ככל שהדבר נוגע לעבירת ההדחה, הרי שמדובר בנסיבות קלות בהרבה מהמקרה שבפנינו.

25. לאחר שנתתי דעתי למדיניות הענישה הנוהגת, לפסיקה שהוגשה מטעם הצדדים תוך עריכת האבחנות המתבקשות למקרה שלפנינו; לחומרה המופלגת הגלומה במעשי הנאשם; ולנסיבות הייחודיות של המקרה שלפני על כל היבטיו, אני קובע מתחם עונש הולם לעבירת ההדחה שנע בין 36 ל-48 חודשי מאסר בפועל.

בכל הנוגע לעבירה של סחר בסם מסוכן מסוג קנביס בכמויות קטנות, אישר לאחרונה בית המשפט המחוזי מרכז מתחם עונשי הנע בין מספר חודשי מאסר בעבודות שירות ועד 10 חודשי מאסר לכל מכירה [עפ"ג (מרכז) 8209-08-19 פסו נ' מדינת ישראל (9.12.2019)]. פסק הדין אושר בהמשך על ידי בית המשפט העליון ברע"פ 695/19ד8 פסו נ' מדינת ישראל (5.1.2020).

בכל הנוגע לעבירה של החזקת סם מסוג קנביס המחולק למנות ושלא לצריכה עצמית בנסיבות המקרה שלפני, יעמוד המתחם על מספר חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות ועד למספר חודשי מאסר בפועל.

26. בנקודה זו אבקש להעיר כי לא נעלמה מעיני עתירת המאשימה לקביעת מתחם כולל לכל האישומים הנע 36 ל-48 חודשים. ואולם, כפי שנקבע על ידי בית המשפט העליון במספר פסקי דין בעבר, בית המשפט הוא הגורם האמון על קביעת מתחמי הענישה, שהינם בבחינת "הכרעה נורמטיבית של הערכאה הדיונית בנוגע לעונש הראוי בגין ביצוע עבירה בנסיבות מסוימות", זאת אף במקרים קיצוניים יותר מהמקרה שלפנינו, בהם הוצגה לבית המשפט הסכמה עונשית או הסכמה לטווח ענישה [ע"פ 1548/18 תום נתנאל גיא ואח' נ' מדינת ישראל, פסקה 19 (להלן: עניין גיא) (28.11.2018)]. וראו האזכורים הנוספים שהובאו בפסק הדין: ע"פ 2745/18 אבו שארב נ' מדינת ישראל, בפסקה 14 (8.8.2018); ע"פ 921/17 זעילה נ' מדינת ישראל, בפסקה 16 (28.5.2017).

נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות ומיקום עונשו של הנאשם בתוך המתחמים

27. לזכות הנאשם זקפתי את הודאתו במיוחס לו. להודאת הנאשם חשיבות כפולה: האחת, סימן ללקיחת אחריות. השנייה, ייתור העדת המתלוננת, שהדעת נותנת שהופעתה בבית המשפט ושיחזור המעשים היו מצריכים ממנה כוחות נפשיים לא מבוטלים.

לחובת הנאשם זקפתי את עברו הפלילי, הכולל שתי הרשעות קודמות. לראשונה הורשע הנאשם בשנת 2014, בגין עבירת איומים שבוצעה שנה קודם לכן. בחודש מאי 2019 הורשע הנאשם בפעם השנייה, בין היתר, בבצוע עבירות של

סחר בסם מסוכן (ריבוי עבירות) והחזקת סם שלא לצריכה עצמית, אותן ביצע בשנת 2015 (ת/2). הנאשם נדון לעונש של 12 חודשי מאסר, זאת לאחר שלא עמד בהליך השיקום בו החל. הנאשם מרצה את עונש המאסר במקביל למעצרו בתיק הנוכחי.

28. מתסקיר שירות המבחן מיום 29.12.2019, עולה שהנאשם בן 33, נשוי בשנית ואב לשני ילדים מנישואיו הראשונים. טרם מעצרו התגורר עם אשתו בבית הוריו ולא עבד, זאת לאחר שעבד בעבר בעבודות מזדמנות. במהלך חודש יולי 2018 עבר הנאשם תאונת אופנוע בגינה נפצע ברגליו, הוכר כבעל 100% נכות מהמוסד לביטוח לאומי, וקיבל קצבת נכות, אשר הופסקה עם כניסתו למאסר. מטעם ההגנה הוגשו בעניין זה מסמכים נ/1-3. לאורך השנים צרך הנאשם סמים, כאשר לאחר גירושיו מאשתו הראשונה, חלה הסלמה במצבו עד לכדי סחר בסמים, כמענה לקושי כלכלי בו היה נתון.

להערכת שירות המבחן, הנאשם מאופיין בדפוסים עברייניים ובעל קשיים אישיותיים ורגשים העומדים ברקע להתמכרות ולפנייתו לפתרונות עברייניים. שירות המבחן התרשם שעל אף הבעת המצוקה והנזקקות הטיפולית, הנאשם חסר פניות ובשלות לערוך התבוננות מעמיקה על דפוסיו השונים, כשהמשיך לצרוך סמים והתקשה לשתף פעולה עם שירות המבחן ועם גורמי הטיפול שהיו מעורבים בניסיון לקדם את מצבו. כך, בחקירת המעצר שנערכה בענייננו במסגרת תיק זה, בחודש אפריל 2019, התרשם שירות המבחן שעל אף שהנאשם ביטא הבנה מילולית לבעייתיות שבהתנהגותו, ניכר היה כי מדובר באמירות חיצוניות, שאינן משקפות תובנה לחומרת מעשיו ולסיכון העולה ממצבו. הנאשם התקשה לגלות אחריות בבחירותיו והתנהגותו, ונטה להשליך אחריות למצבו ולהתנהגותו על גורמים חיצוניים, תוך שהחזיק בעמדה קורבנית.

29. מטריד במיוחד הוא היחס של הנאשם לעבירות השונות בהן הורשע. ביחס לקשר שיצר עם הקטינה, הציג הנאשם מספר גרסאות, באופן שהקשה על שירות המבחן להבין את המניעים והטריגרים למעשיו. תחילה מסר שהיה נתון תחת השפעת סמים, ולכן לא זכר את המיוחס לו עד לחקירתו במשטרה. לאחר מכן מסר כי במהלך ההתכתבות עם הקטינה לא שם לב לגילה (זאת, כאמור, בניגוד לעובדות כתב האישום המתוקן בהן הודה), ובהמשך תיאר כי הבין שמדובר בקטינה בת 16-17 שנים (גרסה המנוגדת אף היא לעובדות כתב האישום המתוקן). הנאשם התקשה להסביר ולפרט התנהלותו באישום זה. הנאשם הסביר שבחר לבלות עם הקטינה על מנת להגן עליה, כדי שהיא לא תשתמש בסמים שסיפק לה לבדה, "נימוק" מקומם לכל הדעות. עוד מסר שהמפגש עם הקטינה והשימוש המשותף בסמים היוו עבורו ריגוש וחוויה.

בשים לב לעמדת הנאשם, התרשם שירות המבחן שהוא נוטה לטשטש אחריותו ולהפחית מחומרת מעשיו והשלכותיהם. על פי התרשמות שירות המבחן, לנאשם עיוותי חשיבה בהם הוא מחזיק גם כיום, וכי מתוך הפנומנולוגיה של העבירה בולט תהליך של פיתוי ותכנון עד שלא ניתן לשלול באופן מלא אף מניע מיני להתנהלותו.

אשר להחזקת הסמים בביתו (האישום השני), הכחיש הנאשם כל כוונה לסחור בסמים אשר נמצאו בחזקתו, כאשר לדבריו קנה כמות גדולה של סמים על מנת שתהיה לשימושו העצמי, כאשר קיבל את הסמים מחולקים וארוזים לשקיות, והחזיק משקל בביתו, ללא קשר לסמים שנמצאו ברשותו.

אשר לפרט האישום השלישי, הכחיש הנאשם את כוונותיו לסחור בסמים, כאשר, לדבריו, הקונה הייתה מכרה שלו והוא

סיפק לה סמים כטובה חברית. יש לציין שגם דבריו אלו של הנאשם מנוגדים לעובדות כתב האישום המתוקן, ממנו עולה שהקשר בין השניים נוצר דרך יישומון הטלגרם, לאחר שהנאשם הסווה את זהותו.

30. מדובר, אם כן, בנאשם שנוטה לטשטש את חומרת מעשיו, ממזער את חלקו ואת תרומתו לביצוע. הנאשם ביצע את העבירות בתקופה בה נוהל נגדו התיק בתל אביב ובתקופה בה עמד בקשר עם שירות המבחן במסגרת אותו הליך, ואך טבעי הוא ששירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית לגביו. לדעת שירות המבחן, עיתוי מעצרו, עת מתנהל נגדו הליך פלילי, במסגרת טיפולית, חיזק את ההערכה אשר לחולשת כוחותיו להיענות לגבולות ולסמכות, ולקדם שינוי ממשי בדפוסיו, כשנראה כי התקשה לוותר על הרווחים אשר נלוו להתנהגותו השולית.

כל אלו מעמידים את הציבור הרחב בסיכון מפניו של הנאשם ומצדיקים את הרחקתו מהקהילה לתקופה ממושכת.

31. לא נעלמו מעיני נסיבותיו האישיות של הנאשם, ובראשן מצבו הרפואי בשל התאונה שעבר. ואולם, כפי שנקבע בהלכת זניד, כאשר עסקינן בעבירות של סחר בסם מסוכן, המשקל שיש לתת לנסיבותיו האישיות של הנאשם הינו קטן ועל אותן נסיבות, קשות ככל שיהיו, להידחות מפני האינטרס הציבורי של מלחמה בעבירות הסמים החמורות. דומה שהדברים יפים מכוח כלל של קל וחומר לגבי נאשם שהורשע בעבירה של הדחת קטין לסמים. במאמר מוסגר אציין שמצבו הרפואי של הנאשם לא הפריע לו לבצע את עבירות הסחר, ההדחה והחזקת הסמים, ועתה אין לו אלא לשאת בתוצאות מעשיו החמורים.

32. בשים לב למצבור הנסיבות המחמירות עליהן עמדתי לעיל, מן הראוי היה למקם את עניינו של הנאשם בחלק העליון של המתחמים העונשיים שנקבעו. ואולם, בשים לב לחשיבות הרבה הגלומה בהודאתו, שייתרה, כאמור, את הצורך להעיד את המתלוננת, מצאתי למקם את עונשו בחלק האמצעי-עליון של המתחמים שנקבעו.

מאחר שבסופו של יום עסקינן בעבירות שכולן מתחום הסמים, מצאתי לגזור על הנאשם עונש כולל.

33. לאור הרשעתו של הנאשם בעבירות סמים חמורות, ובהן החזקת סם בכמות גדולה שלא לצריכה עצמית וכן עבירה של סחר בסמים, שבוצעה ממניע כספי מובהק, יש להטיל על הנאשם קנס כספי. ואולם, בשים לב לגובה הפיצוי שעל הנאשם יהיה לשלם ומשך המאסר אותו עתיד לרצות, מצאתי להטיל עליו קנס סמלי בלבד.

34. הנזק הכבד שגרם הנאשם לקטינה, הן הנפשי, הן הגופני והן האישי, נזק שבשלב זה לא ידוע מלוא היקפו, מצדיק הטלת רכיב פיצוי משמעותי.

סוף דבר

35. לאחר שנתתי דעתי לכל האמור, ובשים לב לעתירתה העונשית הכוללת של המאשימה, ממנה לא מצאתי לחרוג (עניין גיא, פסקה 19), ולימים בהם ריצה עונש מאסר במקביל למעצרו, אני גוזר על הנאשם את העונשים

שיפורטו להלן, זאת על אף שהמשמעות היא חפיפה כמעט מלאה בין כל העונשים בכל אחת מהעבירות:

א. מאסר בפועל למשך 48 חודשים, בניכוי הימים בהם היה נתון במעצר מיום 6.3.2019 ועד ליום 22.5.2019 (המועד בו החל לרצות את עונש המאסר בת"פ 3014-04-16 של בית משפט השלום בתל אביב).

עונש המאסר ירוצה במצטבר לכל עונש מאסר אותו מרצה הנאשם כיום.

ב. מאסר למשך 12 חודשים, אותו לא יישא הנאשם אלא אם יעבור בתוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו ממאסר על עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים מסוג פשע.

ג. מאסר למשך 2 חודשים, אותו לא יישא הנאשם אלא אם יעבור בתוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו ממאסר על עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים מסוג עוון.

ד. קנס כספי בסך 1,000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.6.2020.

ה. פיצוי לקטינה, ע"ת 1 בכתב האישום המתוקן, בסך 30,000 ₪. הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט עד ליום 1.6.2020 ויועבר לקטינה באמצעות האפוטרופוס החוקי שלה, על פי פרטים אותם תעביר המאשימה למזכירות בית המשפט בתוך 7 ימים.

יובהר שכל סכום אותו יפקיד הנאשם יופנה תחילה לצורך תשלום הפיצוי.

ו. אני פוסל את הנאשם מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך שנתיים מיום שחרורו ממאסר. הנאשם יפקיד את רישיון הנהיגה שלו במזכירות בית המשפט בתוך 14 ימים.

ז. אני פוסל את הנאשם על תנאי מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך 6 חודשים, והתנאי הוא שלא יבצע עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים במשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.

36. מורה על חילוט והשמדת הסמים. ניתן בזאת צו כללי ליתר המוצגים.

37. המזכירות תעביר העתק ההחלטה לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז בתוך 45 ימים.

ניתן היום, י"ד שבט תש"פ, 09 פברואר 2020, בנוכחות הצדדים.